

Sygn. akt II W 2896/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 02 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze - Wydział II Karny

w składzie:

Przewodnicząca SSR Maria Migoń - Karwowska

Protokolant Grzegorz Kosowski

po rozpoznaniu dnia 02.04.2014r.

sprawy przeciwko **M. B.**

córcie E. i D. zd. C.

ur. (...) w K.

obwinionej o to, że:

od dnia 2012-12-19 do 2013-09-11 wbrew obowiązkowi nie wskazał(a) na żądanie uprawnionego organu komu powierzył(a) pojazd V. (...) do kierowania lub używania w dniu 2012-11-22 20:06 na ulicy (...) w J.

tj. o wykroczenie z art. 96 § 3 kw;

I. na podstawie art. 5 § 1 pkt 9 kpsw umarza postępowanie,

na podstawie art. 118 § 2 kpsw kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. B. w okresie od dnia 19 grudnia 2012 r. do 11 września 2013 r. wbrew obowiązkowi nie wskazała na żądanie uprawnionego organu komu powierzyła pojazd marki V. (...) do kierowania lub używania w dniu 22 listopada 2012 r. o godzinie 20:06 na ulicy (...) w J..

dowód: wyjaśnienia M. B. k. 29,

notatka urzędowa k. 4

Straż Miejska w J. skierowała drogą pocztową do M. B., będącej właścicielem pojazdu marki V. (...), wezwanie do wskazania komu powierzyła pojazd do kierowania lub używania w dniu 22 listopada 2012 r. o godzinie 20:06 wraz z raportem oraz drukiem oświadczenia właściciela/sprawcy wraz z pouczeniami.

W dniu 19 grudnia 2012 r. osobiście odebrała przesyłkę M. B., lecz nie odpowiedziała na kierowaną do niej korespondencję.

dowód: wyjaśnienia M. B. k. 29,

wezwanie k. 5

oświadczenie do wypełnienia k. 7,

notatka urzędowa k. 4,

M. B. ma 34 lata, pracuje dorywczo z dochodem miesięcznym w kwocie 900 złotych. Nie była dotychczas karana za przestępstwa ani za wykroczenia.

dowód: wyjaśnienia M. B. k. 29,

dane o karalności k. 9

Obwiniona M. B. nie została przesłuchana w toku czynności wyjaśniających.

Przed Sądem przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu wyjaśniając, że to ona kierowała samochodem w dniu zdarzenia, jadąc do chorej babci przebywającej w szpitalu.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnieniom obwinionej Sąd dał wiarę w pełni. Jej wyjaśnienia są jasne i konsekwentne, a przy tym znalazły odzwierciedlenie w treści notatki urzędowej sporządzonej przez funkcjonariusza Straży Miejskiej.

Sąd potraktował, jako wiarygodne wszystkie dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, ponieważ zostały one sporządzone we właściwej formie, przez uprawnione osoby, nie były ponadto kwestionowane przez żadną ze stron postępowania, Sąd również nie dopatrywał się powodów, by je podważyć.

Zgodnie z treścią art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20.06.1997 r. Prawo o ruchu drogowym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec. Niespełnienie tego obowiązku skutkuje odpowiedzialnością za wykroczenie z art. 96 § 3 k.w., który stanowi, że karze grzywny podlega ten, kto wbrew obowiązkowi nie wskaże na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie.

Wniosek o ukaranie w niniejszej sprawie został złożony w dniu 26.11.2013 r. w tut. Sądzie przez Straż Miejską w J..

Stosownie natomiast do treści art. 5 § 1 pkt 9 kpsw nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy brak jest skargi uprawnionego oskarżyciela albo żądania ścigania pochodzącego od osoby uprawnionej lub zezwolenia na ściganie, gdy ustawa tego wymaga. Powołując się na stanowisko Sądu Najwyższego zajęte w wyroku z dnia 12.12.2013 r. sygn. akt III KK 431/13, z którym Sąd orzekający zgadza się w pełni, „w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, zgodnie z art. 17 § 3 k.p.s.w., straż gminna (miejska) może uzyskać status oskarżyciela publicznego tylko wówczas, gdy w zakresie swego działania ujawniła wykroczenie i wystąpiła w związku z tym z wnioskiem o ukaranie. W odniesieniu do kontroli ruchu drogowego uprawnienia straży gminnej (miejskiej) wynikają z art. 11 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz. U. Nr 123, poz. 779 ze zm.), który stanowi, że do zadań straży należy czuwanie nad porządkiem i kontrolą ruchu drogowego - w zakresie określonym w przepisach o ruchu drogowym. Normą ustawową, określającą kompetencje straży gminnych (miejskich) w obszarze kontroli ruchu drogowego jest art. 129 b ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012r., poz. 1137 z późniejszymi zmianami). Zgodnie z art. 129b ust. 2 pkt.1 i 2 cyt. ustawy strażnicy gminni (miejscy) uprawnieni są do wykonywania kontroli ruchu drogowego wyłącznie wobec kierującego pojazdem oraz uczestnika ruchu drogowego naruszających określone przepisy ruchu drogowego, natomiast nie mają uprawnień kontrolnych w stosunku do właściciela lub posiadacza pojazdu, jeżeli nie wykazuje się jego sprawstwa w tym zakresie (zob. wyrok SN z dnia 18 kwietnia 2013 r., II KK 90/13, LEX nr 1299163; postanowienie SN z dnia 29 czerwca 2010 r., I KZP 8/10, OSNKW 2010, z. 9, poz. 76). W związku z tym wspomniany przepis kompetencyjny nie obejmuje swoim zasięgiem wykroczenia z art. 96 § 3 k.w.,

którego sprawcą może być krąg podmiotów uprawnionych do dysponowania pojazdem, obciążonych obowiązkiem określonym w art. 78 ust. 4 i 5 p.r.d. (zob. też wyrok SN z dnia 25 maja 2010 r., III KK 116/10, LEX nr 583855)".

W niniejszej sprawie nie podlega wątpliwości, że Straż Miejska w J. była uprawniona do żądania od obwinionej M. B. udzielenia informacji, kto w dniu 11 listopada 2012 r. o godzinie 20:06 użytkował pojazd marki V. (...), jednak w odniesieniu do czynu kwalifikowanego z art. 96 § 3 k.w., nie korzysta z uprawnień oskarżyciela, o których mowa w art. 57 § 1 k.p.s.w. w zw. z art. 17 § 3 k.p.s.w. nawet jeśli ujawniła to wykroczenie.

W związku z powyższym Sąd uznał, że w sprawie brak było skargi uprawnionego oskarżyciela, dlatego na mocy art. 5 § 1 pkt 9 kpsw, należało umorzyć postępowanie.

Konsekwencją umorzenia postępowania w myśl art. 118 § 2 kpsw było stwierdzenie, że koszty niniejszego postępowania ponosi Skarb Państwa.